

TE ITT ÁLL

Jenei Barna Márton: HELYZET

A Magyar Képzőművészeti Egyetem szobrász szakán végeztem. Diplomamunkám 2007-ben készült. Már sokszor kipróbáltuk, rendben működött. Grillsocsó a ragadványneve, mert a figurák húsdarabokkal (rövidkaraj) vannak behelyettesítve, a labda pedig kerek vöröshagyma, így egyszerre lehet grillezni és csocsózni. A pálya alatt parázs van, aminek segítségével a játék kezdete előtt jól megsütjük a húsokat, a játék már sült húsokkal zajlik. Télen még nem üzemelt soha, pedig akkor az igazi, mert a benne izzó parázs a melegedni vágyó embereket könnyen odacsábítja. Eredetileg a Magyarországon alkotó szobrászok nehéz *helyzetére* akartam utalni ezzel az interaktív szoborral és egyúttal "megetetni" a művészetet az emberekkel. Az egész happening jelenti az alkotást, nem csupán az objekt. Nem elhanyagolható, hogy ennél az alkotásnál a befogadó nem csupán szemlélő, mint a legtöbb szobor esetében, hanem interakcióba kerül az alkotással. A vendégek játszanak vele és a játszma végén jóízűen elfogyasztják a játékosokat illetve a labdát. Azért van egy csapat eredetileg, mert az egyetemen egy csapatban játszottunk, mi szobrászok, mégis egymás ellen (versenyhelyzet). De ez tágabb értelemben is igaz, úgy általában az emberekre. Az együtt-játszás és evés összekovácsoló erővel bír mindenhol a világon. Ez fontos, mert mai világban mindenki rohan, nem törődik a másikkal, sem a hellyel, a bolygóval ahol él. Mindenkinek ég a lába alatt a talaj, éppúgy, mint a csocsó húsjátékosai alatt a parázs. Több gondolatot akartam átültetni ebbe a munkába. Egyrészt a kortárs művészek helyzetét, az emberek viszonyulását a képzőművészethez, másrészt az emberek viszonyát egymással és bolygónkkal, a Földdel. Mivel a pályázat novemberre szól, a munkám fölé tetőt kell építenem, hogy az időjárás ne befolyásolhassa a játékkedvet. A munka szerintem kültéren, zöld területen vagy aszfalton működne legjobban, a tűzre való tekintettel és a füst miatt is. A fa pavilon fixen ott maradna a helyszínen, a „vasat” pedig mindennap kiszállítanánk és beüzemelnénk. Úgy gondolom, hogy naponta egy „sütést” tartanánk ugyanabban az időpontban. De ez változhat igény szerint. A szobornak van működési költsége is: hús, hagyma, szén, kenyér, tányérok... Ezeket minden alkalomra meg kell vásárolni. Nekem mindenképp ott kell lennem minden alkalommal az üzemeltetés miatt, így szállást kell bérelnem. Az oda-vissza szállításhoz mikrobuszt kell bérelnem. Szükség van egy fő állandó segítőre és kellene plusz két fő a ki-és behelyezéshez minden nap. A pavilonban tároló rekeszek is lennének a szénnek, műanyagtányérok, evőeszközöknek, hogy mindig rendezett lehessen a környezet. A pavilon négy sarkán szelektív hulladékgyűjtőket helyezek el a környezettudatosság miatt. A pavilont előre legyártanám a helyszínen, pár nap alatt, felállíthatóra. Szerintem a munka gondolatébresztő, jó társaság-összekovácsoló hatású. Az emberek beszélgetnek egymással, játszanak, együtt nevetnek, melegednek és a végén együtt is táplálkoz(hat)nak.

Budapest, 2009. június 30.

Tisztelettel:

Jenei Barna Márton